

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ, ὑπὸ Ἀλκαίου.
 Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΙΟΝΩΝ. Μυθιστορία τοῦ Ζαρί.
 ΝΥΜΦΗΣ ΕΚΛΟΓΗ. διήγημα τοῦ Ὀφμαν.
 ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ : Τελετὴ γάμων παρὰ τοῖς πέριξ
 τῶν Βιτωλίων χωρικοῖς.
 ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ.
 Ἐρωτες ἀηδόνος καὶ ῥόδου. (Διήγημα Φανταστικόν).
 ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ἐν Γερμανίᾳ.
 Ο ΑΡΡΑΒΩΝ. Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. (Τέλος.)
 ΔΕΣΜΗ ΑΛΗΘΕΙΩΝ.
 ΠΟΙΗΣΙΣ : Ὁ ξυλοκόπος. Ὑπὸ ΣΤ. Μαρτζώκη.
 ΤΟΥ ΓΥΦΤΟΥ ΤΟ ΠΑΙΔΙ.

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Βασιλικὰ συνεικένια.—Οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ κακαὶ προ-
 φητεῖαι.—Πατριωτικὴ ἐπτασίς τοῦ δὸν Ἀρχηγέλου.—
 Ὁ Δουμᾶς μαγειρεῖται.

Τὸ κυριώτερον, κατὰ τὰ φαινόμενα, χαρακτηριστικὸν
 τοῦ νέου τούτου ἔτους ἔσται ἡ γονιμότης αὐτοῦ εἰς γά-
 μους βασιλέων καὶ πριγκήπων. Πλὴν τῶν μετὰ τῆς ἡ-
 μετέρας βασιλοπαιδὸς Ἀλεξάνδρου γάμων τοῦ μεγάλου
 δουκὸς Παύλου Ἀλεξάνδροβιτς, τῶν τελεσθησομένων
 κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος, τόσα ἄλλα παρόμοια συνοικέ-
 σια προμηνύονται, καὶ εἰς ἕλας ἐν γένει τὰς αὐτὰς τῆς
 Εὐρώπης δὲν γίνεται ἐφέτος λόγος ἢ περὶ γάμων. Ἐν
 Ἀγγλίᾳ, ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς
 πριγκηπίσσης de Galles, ἡ πριγκηπίσσα Δουίτσα, νυμ-
 φεύεται μετὰ σκώττου εὐγενοῦς, μέλους τῆς βουλῆς τῶν
 Λόρδων. Περί τῆς πριγκηπίσσης Κλημεντίνης, τῆς
 ἐσχάτως ἐπισκεφθείσης τὰς Βρυξέλλας, πρωτεύουσας
 τοῦ Βελγίου, ἄδεται ὅτι μόνος τοῦ ταξειδίου αὐτῆς σκο-
 πὸς εἶνε ἡ ἐνωσις τοῦ πρεσβυτέρου τῆς υἱοῦ Φερδινάνδου,
 πρίγκηπος τῆς Βουλγαρίας, μετὰ τῆς πριγκηπίσσης
 Ἐρριέτης, θυγατρὸς τοῦ κόμητος τῆς Φλανδρίας. Μετὰ
 βεβαιότητος ἐπίσης διαδίδονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ μεγά-
 λου διαδόχου τῆς Ρωσίας μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ἀ-
 λίκης τῆς Ἑσθίας, τελεσθησόμενοι κατὰ τὸ Πάσχα, ὅ-

πότε πρὸς τοῦτο θὰ μεταβῇ εἰς Πετρούπολιν ὁ μέγας
 δούξ τῆς Ἑσθίας μετὰ τῆς θυγατρὸς του.

Ἄλλ' ὅ,τι ἐπίσης γόνιμον ἐφέτος προμηνύεται εἶνε
 καὶ οἱ σεισμοί. Ἰδοὺ ὅτι κατὰ τὰς πρώτας τοῦ ἔτους ἡ-
 μέρας σεισμὸς τριπλοῦς μᾶς ἐταράξεν ἐνταῦθα παντὰς
 πρό τιτῶν ἡμερῶν ἐν ταῖς κλίναις ἡμῶν, καὶ σεισμὸς
 μαλιστα οὐτινος ἔδρα εἰκαζεται αὐτῇ ἡ πρωτεύουσα. Δὲν
 πρόκειται ὅμως περὶ τοῦ σεισμοῦ τούτου, οὔτε περὶ τῶν
 συγχρόνως με αὐτὸν γενομένων εἰς πολλὰς ἄλλας τῶν
 ἡμετέρων ἐπαρχιῶν. Διαφορὰ ἀξιόλογα πρόσωπα καμνου-
 σι κακὰς δι' ἐφέτος προφητείας περὶ τῆς τοιαύτης θεο-
 μηνίας ἐν δὲ τούτων εἶνε καὶ ὁ διευθυντὴς ἀστεροσκοπεῖου
 τινὸς τῆς Γαλλίας κύριος Ἰστουδλαῖν.

Ὁ κ. Ἰστουδλαῖν, ὅστις, ὡς ἄλλοτε ὁ ἀστρονόμος
 Φαλβ, εἶνε γνωστὸς τὴν σήμερον παρὰ τοῖς Γαλλοῖς
 διὰ τὰς ἀληθεῖς του προφητείας περὶ πλημμυρῶν γενο-
 μένων εἰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, ὠμίλησεν ἐσχάτως ἐ-
 σπέραν τινα ἐν τῷ θεατρῷ τοῦ Βεζιέρ περὶ ἀστρονομίας
 καὶ μετεωρολογίας. Ὁ,τι ὅμως πρὸ πάντων συνεκίνησε
 τὸ πυκνὸν τοῦ ἀκροατήριον ἦτο ἡ πρόρρησις αὐτοῦ περὶ
 προσεχῶν σεισμῶν εἰς τοὺς τόπους ἐνθα ἐγένοντο πλημ-
 μύραι.

Ἐννοεῖται ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνθερμότεροι θαυμασταὶ
 τοῦ κ. Ἰστουδλαῖν θὰ εἰσχωρῶνται, ἔστω καὶ ἐπὶ βλαβῇ
 τοῦ καλοῦ ἀστρονόμου, ν' ἀποδῶσι ψευδεῖς αἱ ἐπιστημ-
 νικαὶ του προφητεῖαι.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ προφητειῶν, ἀναφέρομεν ἐν-
 ταῦθα τὸ ὄνειρον ὑπερ ἐπενόησεν ἀφελῆς τις Ἰταλὸς ἐ-
 φημέριος πρὸς συμφιλῶσιν τῆς Βασιλείας μετὰ τῆς ἑ-
 δρας τοῦ Πάπα ἐν Ἰταλίᾳ.

Ὁ ἱερεὺς οὗτος, δὸν Ἀρχάγγελος καλούμενος καὶ ὢν
 ἐφημέριος τῆς Παδοῦλας, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πανόρμου, πρὸς
 πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν πατριωτικῶν του τούτων αἰ-
 σθημάτων, δὲν ἐδίστασε νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐν βιβλιαρίῳ
 τὸ ὄνειρόν του, ἔχον ὡς ἑξῆς :

«Ὁ δὸν Ἀρχάγγελος εὕρεται ἐντὸς μεγάλῃς αἰθού-
 σης τοῦ Βατικανοῦ, καὶ ἵσταται ἐνώπιον τοῦ Πάπα με-
 τὰ φίλων του, κρατούντων εἰς χεῖρας χλάδους ἐλαίας.
 Οἱ φίλοι του ὅλοι ρίπτονται, πλὴν αὐτοῦ, πρὸ τῶν ποδῶν
 τοῦ Πάπα, ὅστις ἀφ' ἐτέρου τείνει αὐτοῖς τὴν δεξιάν του
 πρὸς ἀσπασμόν. Τότε ὁ δὸν Ἀρχάγγελος ἀνακράζει
 «Ἄγιε πάτερ, οὐδεὶς ἀξιώτερος ἐμοῦ πρὸς ἀσπασμόν
 τῆς δεξιᾶς σας, οὐδεὶς ποθεῖ διακαέστερον ἐμοῦ τό :
 καὶ ἔστωσαν μία π ο ἱ μ ὡ ν ἡ καὶ εἰς π ο ἱ μ ῆ ν
 ἀλλ' ὅμως δὲν ἐννοῶ καθόλου νὰ τὴν ἀσπασθῶ, ἂν μὴ
 ἐν πρώτοις εὐλογήσῃ ἡ πανιερότης σας τὴν Ἰταλίαν.»
 Καὶ ἐνταῦθα ὁ δὸν Ἀρχάγγελος, λαμβάνων τὰς χεῖρας

τοῦ Πάπα, κινεῖ αὐτὰς ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ, σταυροειδῶς, ἀναγκάζων αὐτὸν νὰ ἐπαναλάβῃ εὐπειθῶς. « Ἰταλία, μήτηρ ἅμα καὶ θυγάτηρ μου, ἔσο εὐλογημένη ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀμήν. » Αἶφνης ἐμφανίζονται ἑξ καρδινάλιοι, καὶ ὁ Πάπας ἀρχίζει νὰ τρέμῃ, ὅτε... ὁ ἡμέτερος δὲν Ἀρχάγγελος ἀφυπνίζεται.

Ὡς βλέπετε, ἡ ὀπτασία τοῦ ἐφημερίου δὲν πραγματεύεται ζητήματα ἀσήμαντα. Ἄγνωστον ὅμως εἶνε κατὰ πόσον ὁ Πεντίφηξ ὁ ἄσπασθῇ αὐτὴν, ὑπακούων εἰς τὰ καλὰ αἰσθήματα τοῦ ἱερέως του.

Ὅσοι ἐγνωρίσατε τὸν Δουμᾶν ὡς μυθιστοριογράφον μόνον, βλέπετε ἴσως αὐτὸν καὶ μάγειρον, ἐν ἡ ἐποχῇ ἡ δόξα του εὐρίσκετο εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῆς σημεῖον.

Ἐὰν τὴν σήμερον ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἑρρίκου III ἐξέπεσεν, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐξῆ ἀπῆλθε δόξης ἥς ὀλίγοι ἔτυχον ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἄνθρωπος καὶ εἰς τὴν πλέον μεμακρυσμένην χώραν ὅστις νὰ μὴ ἀνεγίνωσκε τοὺς Τρεῖς Σωματοφύλακας, καὶ ὅστις νὰ μὴ περιμένη μετὰ συγκινήσεων τὴν συνέχειαν τῶν περιπετειῶν τοῦ Σαλβατόρου. Τότε καὶ ὁ Δουμᾶς πρὸς ἱκνοποίησιν τῶν πόθων τοῦ λατρευόντος αὐτὸν πλήθους, εἰργάζετο δεκαοκτὶ ὅλας ὥρας καθ' ἑκάστην, ἐσκυμμένος ἐπὶ τῶν πληρούτων τὸ γραφεῖόν του χαρτίων καὶ βιβλίων, τότε δὲ ἦτο καὶ ὁ οἶκός του καθ' ἑκάστην πλήρης ἐκλεκτῶν προσώπων, ἀφοῦ εἰς μέγα σφάλμα ἐθεωρεῖτο περιπίπτων πᾶς ὅστις μεταδίδων εἰς Παρισίους, δὲν ἐφρόντιζε νὰ γνωρίσῃ τὸν περιδότην τοῦτον συγγραφέα.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Δουμᾶς εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ σπουδαστηρίου του εἰς τὴν αἴθουσαν ἣτις ἦτο κατὰ τὸ σῶμα πλήρης ἐπισκεπτῶν περιμενόντων αὐτὸν, ἐν ᾧ ἔν τινι ἄκρῳ τῆς αἰθούσης ἐκάθητο ἐπὶ σοφᾷ μὲ τὸν λευκὸν του ἐπενδύτην καὶ τὸ φαῖον του μετὰ ζῆλον ἐσωκάρδιον ὁ πιστός γεωργιανὸς θεράπων του, ὅστις ἦτο οἰονεὶ περισωθὲν τι λείψανον ἐκ τῶν προσώπων τῶν Τριῶν Σωματοφύλακων. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁ Δουμᾶς, ἔτεινεν ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τὴν χειρὰ του, ἀπευθύνων πρὸς τὸν ἕνα ἢ ἄλλον ἀνευ διακρίσεως λέξεις φιλοφρονητικὰς, ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἐκλογὴν προσώπων μετὰ τὸν τόσον πλήθους ἐπισκεπτῶν. Νεανίας τις ἐν τῷ μετὰ τῷ ἐνεχείρισε δραματικόν τι δοκίμιον ζητῶν τὰς κρίσεις του, κατόπιν δὲ ὁ μυθιστοριογράφος προσεκάλεσε τοὺς παρευρισκομένους εἰς τὸ ἐστιατόριον.

Ἐν τῷ ἐστιατηρίῳ, ἕκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν παιδρὰν ἐκπληξὴν τῶν ἐπισκεπτῶν, ὅποτε εἶδον τὸν Δουμᾶν λαβόντα σιδηροῦν ὀβελίσκον καὶ ἀρχίσαντα νὰ παρασκευάζῃ ὁ ἴδιος ἀνατολικὸν τι ἔδεσμα, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον τοῦ ὀβελίσκου ἄκρον ἐκρατεῖ ὁ πιστός του γεωργιανός. Κατόπιν ἔκοψε τὸ οὕτω παρασκευασθὲν εἰς μικρὰ τεμαχία ἅτινα τηγανίσας παρέθηκεν εἰς τὴν τραπέζαν. Οἱ παρακαθήμενοι εὗρον τὰ τεμαχία ὅχι τὸσον καλῶς ἐψημένα, αὐτὸς ὅμως χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὴν ἑλλειψίν των ταύτην, κατεβρόχθισε ταχέως πολλὰ ἐξ αὐτῶν, ἔπιε τὸν οἶνόν του, καὶ κατόπιν ἐπανελθὼν εἰς τὸ σπουδαστήριόν του ἤρχισε νὰ γραφῇ συνέχειαν ἐπιφυλλίδος διὰ τὸν Σωματοφύλακα, ἐφημερίδα ἐφέλουσεν τὴν μεγαλήν της κυκλοφορίαν εἰς μόνην τὴν ἐπιφυλλίδα ταύτην.

Δύο ἐνοικιασταὶ νέοι ἐγκατέστησαν εἰς τοὺς δύο ὁρόφους οἰκίας τινος, εἰς τὸν πρῶτον, πολυμελὲς οἰκογένεια, εἰς δὲ τὸν ἕτερον εἰς ἱατρός.

Μαθόντες μετὰ καιρὸν ἀμφοτέροι ὅτι οἱ προκατοχοὶ των ἐπλήρωνον μικρότερον ἐνοίκιον, παρεπονέθησαν, ἰδίᾳ ἕκαστος, πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, ὅστις ὅμως τοῖς ἔδωκεν εὐθὺς νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἀδίκως παρεπονέοντο.

— Σᾶς ἠῤῥησα ὀλίγον τὸ ἐνοίκιον, εἶπε πρὸς τὸν οἰκογενειάρχην, ἀλλὰ σκέφθητε ὅτι ἔχετε τὸν ἱατρὸν μέσα εἰς τὸ σπῆτι σας.

Εἰς δὲ τὸν ἱατρὸν εἶπα.

— Σᾶς ἠῤῥησα τὸ ἐνοίκιον ἕνεκα τῶν περιστάσεων. Ὅχι ἔχετε ἐπάνω πελατὴν μὲ πέντε τέκνα.

Ἄλκαῖος.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΙΟΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΖΑΡΙ

(Συνέχεια).

II

Γάλλος ὢν, ἐφέλκεσεν εὐθὺς τὴν συμπάθειαν τοῦ κ. Δεστοῦρ, διότι οἱ Σουηδοὶ καὶ Νορβηγοὶ, παντὸς ἄλλου ἔθνους πλειότερον ἀγαπῶσι τὴν Γαλλίαν· ἀκούσας οὖτος τὸ ὄνομα τοῦ νεαροῦ του συντρόφου, ἐνεθυμήθη ὅτι εἶχεν ἄλλοτε συναντήσῃ τοὺς γονεῖς του εἰς Ἀπαράνδην, οὓς συνῶδευεν ἐπὶ τοῦ ἔρους Ἀδασάρου ἵνα ἴδωσι τὸν ἥλιον τοῦ μεσσηνιαίου.

Οἱ εὐγενεῖς ἐν τούτοις καὶ ἀξιαγάπητοι τοῦ Ὁσμίνου τρόποι δὲν ἐπέσυρον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν τῆς δεσποινίδος Δεστοῦρ· μὴ οὕτω ποσὺς ἐρωτότροπος, ὀλίγον ἐφρόντιζε διὰ τοὺς ἄνδρας, ἐπιθυμοῦσα ἵνα καὶ αὐτοὶ μὴ σκέπτονται περὶ αὐτῆς πολὺ.

Ἀλλὰ κατὰ τινι τρικυμιῳδῇ ἡμέρᾳ, ναυτόποις τις ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἱστοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἡ νύξ προσῆγγιζε, τὰ κύματα ὑψοῦντο ὡς γίγαντες. — Ἡ Δεστοῦρ ἀπὸ τῆς θυρίδος τοῦ θαλαμίσκου τῆς ἐθεώρει τὸν ὑπὸ τῆς ἀστραπῆς σχιζόμενον μολυβδόφαιον οὐρανόν, ὅποτε εἶδε διελθόν πρὸ αὐτῆς τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς, καὶ κατόπιν ἕτερον τι σῶμα διαδεχθὲν τὸ πρῶτον.

Σπεύσασα τότε εἰς τὸ κατάστρωμα, ἵνα μάθῃ τί συνέβαινε, διέκρινεν, ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀστραπῶν τὸν Ἑρρίκον, παλαιόντα πρὸς τὰ κύματα ἵνα καταφθῇ τὸν παῖδα, ὃν καταφθάσας ἐπὶ τέλους, ὅχι ἀνευ κινδύνου τῆς ἰδίας του ζωῆς, ἐπέστρεψε μετ' ἐκείνου πρὸς τὸ ἡγκυροβολημένον πλοῖον.

Μετὰ τὴν διάσωσιν, κατέβη πάλιν ἡ νεανίς εἰς τὸν κοιτῶνά της, καὶ ἡ σκηνὴ ἣν εἶδεν ἐκτυλιχθεῖσαν πρὸ τῶν ὀμμάτων της τασχύτην τῇ ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν,